

РЕШЕНИЕ

№ 714

гр. София, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Калина Анастасова
Десислава Ал. Алексиева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Калина Анастасова Въззивно гражданско дело
№ 20211100511156 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С Решение № 20126936 от 28.05.2021 г. по гр.д. № 36990/2020 г. по описа на СРС, 25 с-в, е отхвърлен като неоснователен иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ, предявен от ЗАД „Б.В.И.Г.“, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление: гр.София, пл.”**** срещу „ДЗИ - О.З.” ЕАД с ЕИК **** и седалище и адрес на управление: гр.София, ул.”****, за осъждане на „ДЗИ - О.З.” ЕАД да заплати на ЗАД „Б.В.И.Г.“ сумата от 728,56 лева, представляваща регресна претенция за платено застрахователно обезщетение по щета № 470419202016423 /по имуществена застраховка „Булстрад Каско Стандарт“, ведно с направените ликвидационни разноски в размер на 25 лева, дължима от „ДЗИ - О.З.” ЕАД в качеството му на застраховател по риск „Гражданската отговорност“ на виновния водач, причинил ПТП при управление на мотоцикл „Тойота“ с рама № 62665 в района на завод „Монбат“ АД, находящ се на ул. „Индустриална“ № 76 в гр. Монтана, ведно със законна лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба на 12.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане, като неоснователен.

Решението е обжалвано от ищеца ЗАД Б.В.И.Г. АД, с основни доводи, че е неправилно, необосновано, постановено е в противоречие със събраните по делото доказателства, в нарушение на материалния закон.

Заявява, че при установените по делото факти съдът неправилно е тълкувал разпоредбата на чл.477, ал.1 КЗ за обхвата на застрахователна закрила при застраховка

ГО, свързана с притежанието и/или използването на МПС. Неправилно съдът е счел за приложимо в случая даденото разрешение с цитираното решение на СЕС образувано по преюдициално запитване по съвсем различен случай. Излага подробни правни и фактически доводи за различните обстоятелства, при които е настъпило ПТП в обсъждания от СЕС случай, съответно за неправилното прилагане на соченото разрешение за настоящия случай, предмет на образуваното производство. Сочи, че в случая вредите са настъпили от движение на мотокара по вътрешнозаводски път, а не при маневриране в склад, и то при транспортиране на материали, а не при тяхното товарене и разтоварване. В случая е настъпило ПТП по см. на § 6, т.30 от ДР на ЗДвП от ППС – мотокар-самоходна машина при движението ѝ по вътрешнозаводския път. Чрез обсъжданите въпроси в цитираното решение се установява, че ПТП е настъпило, както и че е причинено от описаното ППС и то по време на използването му като средство за транспорт. Т.е. причинените вреди подлежат на обезщетяване и отговорността на ответника следва да бъде реализирана.

Моли постановеното решение да бъде отменено, като неправилно, а предявените искове-уважени в цялост като основателни. Претендира разноски.

Въззиваемата страна „ДЗИ - О.З.” ЕАД подава отговор, в който изразява становище за неоснователност на въззивната жалба по изложени подробни доводи. Претендира разноски.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта и по наличието на противоречие с императивните правни норми – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият състав намира постановеното от СРС, 25-ти състав, решение за валидно и допустимо.

Във връзка с доводите за неправилност по въззивната жалба съдът намира следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 411 КЗ.

Ищецът отправя искане до съда за постановяване на решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 703,56 лв., представляваща регресно вземане на застрахователя по имуществено застраховане по застраховка "Каско" срещу застрахователя по задължителна застраховка ГО за изплатено обезщетение за вреди, във връзка с настъпило застрахователно събитие - ПТП, в причинна връзка, с което са причинени щети на застрахования автомобил. Поддържа, че е изплатил застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Твърди, че спрямо ответника, в качеството му на застраховател по застраховка "Гражданската отговорност", сключена за увреждащия автомобил, е възникнало регресно вземане за платеното застрахователно обезщетение и обичайните разноски за определянето му.

Претендира от ответника заплащането на сумата 728.56 лева, включваща платеното обезщетение и 25.00 лева ликвидационни разноси по определянето му, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 12.08.2020 г. до окончателното плащане. Претендира разноси.

Ответникът оспорва предявения иск по основание и размер. Посочва, че застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите не покрива отговорността за причинени на трети лица вреди по време на извършвани товаро-разтоварни дейности, какъвто е процесният случай. Сочи се наличие на задължителна съдебна практика, каквато по силата на чл. 633 от ГПК имат решенията на СЕО и по-конкретно Решение на Съда от 28 ноември 2017 година по дело С-514/16, което е с идентичен предмет. Сочи се, че съгласно цитираното решение: „При настъпването на произшествието, в което е участвал процесният трактор, същият е бил използван като генератор на двигателната сила, необходима за задвижване на помпата на хербицидната пръскачка, с която той е бил снабден, за да се пръска с хербицид лозовите главини в земеделско стопанство. Затова подобно използване, се свързва преди всичко с функцията на този трактор на работна машина, а не на средство за транспорт и съответно не попада в обхвата на понятието „използване на превозни средства" по смисъла на Член 3, параграф 1 от Директивата. Член 3, параграф 1 от Първа директива трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие „използване на превозни средства" не обхваща случая, в който селскостопански трактор е участвал в произшествие и основната му функция към момента на настъпване на това произшествие не е била да служи като средство за транспорт, а да генерира, като работна машина, двигателната сила, необходима за задвижване на помпата на хербицидна пръскачка“. Претендират се разноси.

С обжалваното решение съдът е приел, че ПТП е настъпило, в резултат на което на л.а. „Киа Сийд“ с рег. № **** са нанесени вреди при преминаването покрай автомобила на мотокар „Тойота“, който се е движел по вътрешнозаводски път на територията на завод „Монбат“ АД гр.Монтана, като е превозвал метални палета, т.е. извършвал е дейност по предназначение на МПС - товаро-разтоварни дейности и превоз на суровини. Според съда увредата не е нанесена от мотокар „Тойота“ като превозно средство при движението му, а в следствие на специфична за този вид МПС дейност - превоз на суровини. Доколкото, според съда, мотокар „Тойота“ е превозвал метални палета на територията на завода, следва да се приеме, че е извършвал товаро-разтоварна дейност, т.е. един товар е преместен от едно място на друго в рамките на територията на промишлена дейност. С оглед това и предвид разпоредбата на чл.477, ал.1 от КЗ и тълкуването на понятието „използване на МПС“ дадено с Решение на Съда на ЕО от 28 ноември 2017 година по дело С-514/16, съдът е приел, че вреди, нанесени от мотокар „Тойота“ при извършване на превоз на суровини или товаро-разтоварна дейност, не се покриват от отговорността по застраховка „Гражданска

отговорност”. С оглед това предявения иск по чл.411 КЗ е отхвърлен като неоснователен.

Решението е неправилно.

Фактическият състав на суброгационният иск по [чл. 411 КЗ](#) включва валиден договор за имуществена застраховка, сключен между ищеца и собственика на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който е настъпило застрахователно събитие вследствие виновно и противоправно поведение на делинквента, плащане на застрахователно обезщетение от ищеца в размер на действителните вреди и сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", по силата на който ответникът да е застраховал гражданската отговорност на водача на увреждащия автомобил.

В случая е установено и страните не спорят, че на 07.04.2020 г. в гр. Монтана, на ул. „Индустиална“ № 76 е увреден л.а. „Киа Сийд“ с рег. № ****, който е бил в паркирано състояние. Увреждането е причинено от мотокар „Тойота“ с водач свидетеля М.Р., който е преминал покрай паркирания л.а. „Киа Сийд“, след което последния е получил увреждания на заден десен калник и предна и задна врата. Чрез съставения двустранен протокол за ПТП и показанията на свидетеля М.О.Р. се установява, че ПТП е настъпило при управление на мотокара в двора на завод „Монбат“ АД гр.Монтана при провозване на палета с плочи със суровина за цеха и в двора на завода, до паркинга. При движение на мотокара поради преминаване през дупка на асфалта, превозван палет се завъртял и подпрял паркираната кола, при което й причинил увреждания. Свидетелят е посочил, че управлявания от него мотокар „Тойота“ се използва за товаро-разтоварни дейности и превоз на суровини.

При така установеното, съдът намира че ПТП е причинено в пряка причинно-следствена връзка, с което са нанесени щети на увредения автомобил „Киа Сийд“ от използване на МПС / [§ 6 т. 10 от ЗДвП](#)/ - мотокар „Тойота“ при използването му като транспортно средство. Даденото от първата инстанция разрешение на спора, с който съдът е сезиран е противоречиво. От една страна съдът е приел, че при настъпване на ПТП мотокарът е ползван не като МПС за специфична друга дейност - товаро-разтоварна дейност. От друга е възприел, че ПТП е настъпило при превозване на метални палета на територията на завода, т.е. при транспортирането им от едно място на друго. Именно с оглед това противоречие е дадено и противоречиво разрешение с оглед даденото тълкуване в цитираното решение на СЕС по Решение на Съда на ЕО от 28 ноември 2017 година по дело C-514/16. Както е посочено в последното използване по предназначение на МПС означава, използването му като превозно средство, а не използването му за други цели или с оглед осъществяване на други функции, извън функцията на транспортно средство, като средство за придвижване от едно място на друго. В случая са причинени вреди от транспортна дейност при ползването на МПС

като транспортно средство за превоз на товар от едно място на друго по вътрешнозаводски път.

В решението си СЕС приема, че „използване на моторното превозно средство” по смисъла на четирите директиви на Съвета на ЕО относно задължителната застраховка „гражданска отговорност” на автомобилистите, обхваща случаите им на всяко използване като средство за транспорт, като средство за придвижване от едно място на друго.

Известно е, че така посочените четири директиви са кодифицирани в [Директива 2009/13/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета относно застраховката "Гражданска отговорност" при използване на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка. С [Директива 2009/13/ЕО](#) е отменена Първа директива, но в чл. 29 от кодифициращата директива изрично е посочено, че "Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата". От горното следва, че и тълкуванията на отменените директиви, дадени от СЕО/СЕС следва да се считат за обвързваща националните съдилища съдебна практика - [чл. 633 от ГПК](#).

Следва да се отбележи, че и българското законодателство е синхронизирано с посочените директиви, включително и относно задължителната застраховка "гражданска отговорност" - както в сега действащият [КЗ](#), така и в този, приложим към 2014 г. По силата на разпоредбите на [чл. 257, ал. 1 от КЗ \(отм.\)](#) и на [чл. 477, ал. 1 КЗ](#), обект на застраховане е гражданската отговорност на физическите и юридически лица за причинените от тях вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят. Съгласно [чл. 477, ал. 1 от КЗ](#), застрахователят по задължителната застраховка "гражданска отговорност" покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство.

С оглед указанията на § 6, т.1 от ДР на ЗДвП "път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците. Съответно според §6, т.10 ДР на ЗДвП, "пътно превозно средство" е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. Към пътните превозни средства се приравняват трамваите, тракторите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата. Според указанията на §6, т.30 от ДР на ЗДвП, "пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътн превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътн превозно средство, път, пътн съоръжение, товар или други материални щети.

С оглед изложеното, съдът намира че обект на застраховане по задължителна застраховка „ГО“ са и причинените от така описаното ПТП вреди на лекия автомобил „Киа Сийд“.

С оглед това и на основание чл.477 КЗ, съдът приема, че в полза на ищеца е възникнало регресно вземане за платените суми за ремонт на увредения автомобил и обичайните разходи за определяне на щетата.

Изводите на двете инстанции не съвпадат, поради което постановеното решение, като неправилно следва да бъде отменено, а предявените искове по чл.411 КЗ – уважени като основателни и доказани.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на делото, съдът приема, че отговорността за разноски на въззивника следва да се постави в тежест на въззиваемия. С оглед това на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да бъде присъдена сумата 385.00 лв. – разноски за въззивната инстанция по представения списък и сумата 450.00 лв.- разноски за първата инстанция по списък.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20126936 от 28.05.2021 г. по гр.д. № 36990/2020 г. по описа на СРС, 25 с-в, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „ДЗИ - О.З.“ ЕАД с ЕИК **** и седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“**** да заплати на ЗАД „Б.В.И.Г.“, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление: гр.София, пл.“****, на основание чл. 411, ал. 1 КЗ сумата от 728,56 лева, представляваща регресна претенция за платено застрахователно обезщетение по щета № 470419202016423 /по имуществена застраховка „Булстрад Каско Стандарт“/, ведно с направените ликвидационни разноски в размер на 25 лева, дължима от „ДЗИ - О.З.“ ЕАД в качеството му на застраховател по риск „Гражданската отговорност“ на виновния водач, причинил ПТП при управление на мотоцикл „Тойота“ с рама № 62665 в района на завод „Монбат“ АД, находящ се на ул. „Индустриална“ № 76 в гр. Монтана, ведно със законна лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба на 12.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „ДЗИ - О.З.“ ЕАД с ЕИК **** и седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“**** да заплати на ЗАД „Б.В.И.Г.“, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление: гр.София, пл.“****, на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата 385.00 лв. – разноски за въззивната инстанция по представения списък и сумата 450.00 лв.- разноски за първата инстанция по списък.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл.280, ал. 3, пр.

1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____